

THƯ GỎI CÁC NHÀ HUẤN LUYỆN ANH EM KHẨN TẠM

Roma, 30/07/2026

Gửi tất cả các Anh huấn luyện anh em khẩn tạm

Anh em thân mến,

Nguyện xin Chúa ban bình an cho anh em!

Với lòng biết ơn sâu sắc trước sự phục vụ của anh em, cùng với sự tận tụy mà anh em dành để đồng hành với các anh em được trao phó cho sự chăm sóc của mình, chúng tôi muốn gửi thư này đến anh em để tiếp tục hành trình – trong vài năm qua – đã dẫn dắt chúng ta cùng nhau suy ngẫm về các giai đoạn đào tạo khác nhau trong Dòng. Sau khi đã chia sẻ một số suy tư với các Tỉnh/Hạt Phục vụ, các Thư ký Huấn luyện và Học vấn, những Đặc trách Huấn luyện thường xuyên, những người cố võ ơn gọi, và các anh huấn luyện tham gia vào các giai đoạn huấn luyện khởi đầu, giờ đây chúng tôi cảm thấy cần phải tập trung sự chú ý cách đặc biệt vào thời gian khẩn tạm.

Đây không chỉ đơn thuần là một giai đoạn trung gian, mà là một thời gian có tầm quan trọng to lớn, trong đó anh em được kêu gọi củng cố lời đáp trả của mình đối với Chúa, để bản thân được biến đổi sâu sắc hơn theo khuôn mẫu Tin Mừng của đời sống Phan sinh, và phát triển một tổng hợp cá nhân về đời sống huynh đệ, bước theo Chúa Kitô, và sứ vụ. Đây là thời gian mà ơn gọi – vốn được lãnh nhận như một món quà – phải dần dần được đón nhận và sống như một trách nhiệm hằng ngày trong những thực tại cụ thể của cuộc sống và các mối quan hệ. Các anh em khẩn tạm cần được hướng dẫn tiến tới sự trung thành và kiên trì, cùng với sự giúp đỡ để khám phá ra rằng tâm điểm của đời sống họ không nằm ở chính bản thân họ, mà là ở nơi Chúa Kitô.

Biểu tượng Kinh Thánh

“Sau đó, Chúa chỉ định bảy mươi hai người khác, và sai các ông cứ từng hai người một đi trước, vào tất cả các thành, các nơi mà chính Người sẽ đến. Người bảo các ông: Anh em hãy ra đi. Nay Thầy sai anh em đi như chiên con đi vào giữa bầy sói. Đừng mang theo túi tiền, bao bì, giày dép. Cũng đừng chào hỏi ai dọc đường. Vào bất cứ nhà nào, trước tiên hãy nói: “Bình an cho nhà này!” Nếu ở đó, có ai đáng hưởng bình an, thì bình an của anh em sẽ ở lại với người ấy; bằng không thì bình an đó sẽ trở lại với anh em. Hãy ở lại nhà ấy, và người ta cho ăn uống thức gì, thì anh em dùng thức đó, vì làm thợ thì đáng được trả công. Đừng đi hết nhà nọ đến nhà kia. Vào bất cứ thành

nào mà được người ta tiếp đón, thì cứ ăn những gì người ta dọn cho anh em. Hãy chữa những người đau yếu trong thành, và nói với họ: "Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần các ông." (Lc 10,1-9)

Tin Mừng theo Thánh Luca mang đến cho chúng ta một cảnh tượng có ý nghĩa sâu sắc về mặt tâm linh và mục vụ: *"Chúa chỉ định bảy mươi hai người khác và sai từng hai người một đi trước Người..."* Đây không chỉ đơn thuần là một biến cố trong cuộc đời Chúa Giêsu, mà còn là một hình ảnh biểu tượng thực sự về đời sống của mọi người môn đệ.

Điểm nổi bật đầu tiên là Chúa Giêsu *chỉ định* và *sai đi*. Lời mời gọi không đến từ sáng kiến cá nhân mà từ sự tuyển chọn. Người môn đệ được chọn, được gọi đích danh và được sai đi. Anh em khẩn tạm cũng sống trong cùng một năng động này: họ không tự trao cho mình ơn gọi, nhưng đúng hơn, họ nhận lãnh ơn gọi đó như một món quà, và tiếp tục đón nhận nó mỗi ngày.

Việc được sai đi "từng hai người một" không phải là một chi tiết tình cờ. Điều đó chỉ ra rằng sứ vụ được sinh ra từ tình huynh đệ và được sống trong tình huynh đệ. Người môn đệ không bao giờ cô độc và không bao giờ tự mình là đủ. Họ luôn thuộc về một mối quan hệ, một mối dây liên kết, một sự hiệp thông đi trước và nâng đỡ họ. Điều này dẫn đến một hệ quả trực tiếp cho việc đào tạo: người được đào tạo không phải là một cá nhân cô lập, mà là một người anh em trong một cộng đoàn huynh đệ.

Chúa Giêsu sau đó nói thêm: *"Lúa chín đầy đồng."* Ngay cả trước khi sai họ đi, Người đã giáo dục cách nhìn cho các môn đệ. Người không sai họ đi để giải quyết một vấn đề, mà là để nhận ra một công trình mà Thiên Chúa đã khởi sự. Thế giới, trước hết và trên hết, không phải là nơi vắng bóng Thiên Chúa, mà là nơi Ngài đã hiện diện sẵn rồi. Người anh em trong giai đoạn đào tạo cần có được cái nhìn chiêm niệm này, cái nhìn có khả năng nhận ra những dấu chỉ của Nước Trời đã hiện diện trong lịch sử.

Chúa Giêsu sau đó mời gọi họ cầu nguyện: *"Hãy xin Chúa mùa màng."* Sứ vụ được sinh ra từ cầu nguyện và tiếp tục cắm rễ sâu trong cầu nguyện. Không có nền tảng này, ngay cả sự dấn thân rộng lượng nhất cũng có nguy cơ trở nên rỗng tuếch. Vì lý do đó, thời gian đào tạo phải được ghi dấu sâu sắc bởi sự cầu nguyện, không phải như một điều gì đó được thêm vào, mà như chính hơi thở của cuộc sống.

Những chỉ dẫn theo sau thật đòi hỏi: *"Thầy sai anh em đi như chiên vào giữa bầy sói... Đừng mang theo túi tiền, bao bì..."* Người môn đệ được kêu gọi đón nhận một đời sống mang tính bị tổn thương theo tinh thần Tin Mừng. Họ không dựa

vào những bảo đảm của con người, nhưng tin tưởng phó thác mình vào tay Thiên Chúa. Họ không tìm cách thống trị thực tại, mà bước đi qua thực tại trong sự tin kính. Ở đây, chúng ta tìm thấy một sự hòa hợp sâu sắc với tinh thần "hèn mọn" Phan sinh.

Hành động đầu tiên Chúa Giêsu yêu cầu các môn đệ mang một vẻ đẹp ngỡ ngàng trong sự đơn sơ của nó: *"Hãy nói: 'Bình an cho nhà này!'"* Sứ mạng bắt đầu bằng một lời chào, bằng một sự hiện diện mang lại phúc lành. Sứ mạng không phải là chinh phục mà là trao ban; không phải là áp đặt mà là đề nghị. Bình an vừa là món quà đầu tiên, vừa là tiêu chuẩn hàng đầu của sứ mạng.

Sau cùng, sứ mạng được hình thành qua những cử chỉ đòi thường, bình dị: đi vào nhà người ta, cùng chia sẻ chén cơm, chăm sóc người đau ốm và rao giảng Nước Trời. Người môn đệ không sống tách biệt khỏi thực tại nhưng đắm mình trong đó. Sứ mạng được dệt nên từ những mối quan hệ, sự gần gũi và một đời sống sẻ chia.

Hình ảnh biểu tượng trong Tin Mừng này nhắc nhở chúng ta rằng việc đào tạo không bao giờ có thể tách rời khỏi sứ vụ. Các môn đệ học hỏi khi đang bước đi, lớn lên bằng cách sống, và trưởng thành nhờ được sai đi. Cũng vậy, các anh em khẩn tạm được kêu gọi hãy để bản thân được đào tạo ngay chính trong trải nghiệm sứ mạng.

Suy niệm Phan sinh

Thánh Phanxicô đã nhận ra trong lối sống Tin Mừng này chính là cốt lõi trong ơn gọi của ngài. Trong Luật không sắc chỉ, chương XVI, chúng ta tìm thấy một đoạn văn đặc biệt có ý nghĩa:

"Nhưng anh em đi đến với những người Hồi giáo và những dân ngoại khác có thể sống giữa họ theo Thánh Khí bằng hai cách: Một là: đừng tranh cãi hay chống báng, nhưng hãy "tuân phục mọi người vì Thiên Chúa" và tuyên xưng mình là Kitô hữu. Hai là: khi thấy đẹp lòng Chúa, anh em hãy loan báo Lời Chúa..." (Lksc 16,5-7)

Khi được đọc toàn bộ, đoạn văn này hé lộ một sự tự do nội tâm đáng kinh ngạc và một sự khôn ngoan tâm linh sâu sắc. Thánh Phanxicô không đề ra một phương pháp cứng nhắc nhưng là một thái độ Tin Mừng: sống giữa mọi người với sự khiêm nhường, giải thoát khỏi mọi khao khát thống trị, trong khi vẫn luôn sẵn sàng rao giảng Tin Mừng bất cứ khi nào Chúa Thánh Thần thôi thúc.

Đây cũng chính là động lực mà chúng ta tìm thấy ở các môn đệ được Chúa Giêsu sai đi: một sự hiện diện đi trước lời nói, một lời chứng dọn đường cho việc rao giảng. Người anh em được kêu gọi sống giữa mọi người không phải

như một kẻ xa lạ mà như một người anh em, chia sẻ cuộc sống của họ, mang lại bình an và để bản thân được chạm đến bởi những vết thương của họ.

Tôma Celano mô tả những người anh em đầu tiên như thế này: những con người "đi khắp thế gian" trong sự đơn sơ, không sở hữu bất cứ điều gì cho riêng mình, tin tưởng vào sự quan phòng của Thiên Chúa, và rao giảng Tin Mừng bằng chứng tá của cuộc sống hơn là bằng lời nói (x. 1Cel 39-41). Họ cùng nhau ra đi và cùng nhau trở về, chia sẻ những gì đã trải qua và nâng đỡ lẫn nhau.

Tài liệu *Ratio Formationis Franciscanae* (Đường hướng Huấn luyện Phan sinh) khẳng định rằng việc đào tạo hướng tới sự bước đi theo Chúa Kitô nghèo khó và chịu đóng đinh, cũng như hướng tới sự phục vụ trong sứ vụ (x. RFF 3), và đó là một tiến trình suốt đời liên quan đến toàn bộ con người (x. RFF 2). Trong tiến trình này, cần phải có sự đồng hành tâm linh. Rõ ràng, trách nhiệm này trước hết thuộc về người huấn luyện, nhưng cũng có thể được thực thi bởi các thành viên khác trong huynh đệ đoàn hoặc bởi một vị linh hướng cá nhân. Tiến trình đào tạo cũng phải bao gồm sự quan tâm cẩn trọng đến sức khỏe thể lý và tâm lý của những người đang trong giai đoạn huấn luyện, và các nhà huấn luyện nên biết khi nào cần tìm kiếm sự hỗ trợ từ các chuyên gia. Phẩm giá của mỗi người anh em và quyền được giữ bí mật riêng tư chuyên môn của họ phải luôn được tôn trọng.

Ratio cũng nhấn mạnh rằng đào tạo mang tính trải nghiệm, diễn ra trong huynh đệ đoàn và trong chính những thực tại của cuộc sống hằng ngày (x. RFF 43; 47). Điều này có nghĩa là một người anh em không phải được đào tạo xong xuôi cho sứ vụ rồi mới được sai đi, mà là được đào tạo ngay trong chính sứ vụ và qua sứ vụ.

Giai đoạn này phải là một sự chuẩn bị nghiêm túc cho Khấn Trọng. Hành trình của mỗi người anh em nên được xem xét định kỳ bởi ban Huấn luyện, Thư ký Huấn luyện và Học vấn, và Hội đồng Tỉnh dòng, để việc phân định về sự trưởng thành của anh em trở thành trách nhiệm chung của tất cả các cơ quan có thẩm quyền. Sự đánh giá như vậy không nên chỉ tập trung vào kỷ luật hay thành tích học tập, mà phải hướng vào sự trưởng thành toàn diện của toàn bộ con người (x. RFF 215).

Huynh đệ đoàn – Nôi nuôi dưỡng đích thực của sự đào tạo

Nếu các môn đệ được sai đi từng hai người một, thì huynh đệ đoàn không chỉ đơn thuần là bối cảnh cho việc đào tạo, mà chính là nơi Tin Mừng được học hỏi và sống động.

Các anh em khẩn tạm cần được hội nhập một cách chân thành vào đời sống của huynh đệ đoàn. Sự hiện diện thuần túy về mặt thể lý hay sự tham gia mang tính hình thức là chưa đủ. Anh em nên được chia sẻ trọn vẹn vào mọi khía cạnh của đời sống cộng đoàn: cầu nguyện, lao động, bữa ăn, giải trí, những khó khăn và trách nhiệm. Vì lý do này, số lượng các anh em khẩn tạm trong một cộng đoàn địa phương không nên vượt quá nhiều so với số lượng các anh em khẩn trọng. Một sự cân bằng hợp lý phải luôn được duy trì.

Giờ cầu nguyện chung trở thành ngôi trường nơi các anh em học cách cùng nhau đứng trước mặt Thiên Chúa. Những bữa ăn chung trở thành những khoảnh khắc hiệp thông đơn sơ nhưng chân thành, nơi các mối quan hệ huynh đệ được xây dựng và củng cố. Giờ giải trí và nghỉ ngơi — được trải nghiệm cùng nhau bởi cả anh em khẩn trọng lẫn anh em khẩn tạm — sẽ nuôi dưỡng tinh thần thân mật, giúp cộng đoàn huynh đệ thực sự trở thành một mái nhà.

Chính đời sống hằng ngày, với những trách nhiệm thường ngày, mang một giá trị đào tạo sâu sắc. Chính tại đó, các anh em học biết sống tinh thần "hèn mọn", sự phục vụ, lòng kiên nhẫn và sự đón nhận lẫn nhau.

Mối quan hệ mà anh, với tư cách là người huấn luyện, vun đắp với Phụ trách của mình có tầm quan trọng cốt lõi. Bằng cách quan sát mối quan hệ giữa anh và Phụ trách, các anh em khẩn tạm sẽ học được thế nào là tình huynh đệ, thế nào là sự vâng phục, và thế nào là ý nghĩa của việc có một Phụ trách.

Trên toàn Dòng, chúng ta đang chứng kiến sự gia tăng số lượng các cơ sở huấn luyện liên tỉnh dòng và quốc tế dành cho các anh em khẩn tạm. Trong các huynh đệ đoàn như vậy, cộng đoàn các anh em khẩn trọng nên bao gồm các anh em đến từ tất cả các Đơn vị liên quan. Bằng cách này, trách nhiệm đào tạo thực sự được sẻ chia, trong khi các anh em khẩn tạm vẫn duy trì được mối liên kết sống động với Đơn vị gốc của mình. Trách nhiệm được chia sẻ này giữa các Đơn vị tham gia cần phải được quy định rõ ràng trong Quy chế quản trị cơ sở huấn luyện liên tỉnh dòng.

Ratio Formationis Franciscanae nhắc nhở chúng ta rằng tình huynh đệ là "nơi chốn đặc trưng để gặp gỡ Thiên Chúa" (RFF 17), và tạo nên mạng lưới các mối quan hệ giúp mỗi người anh em trưởng thành (x. RFF 55). Không có trải nghiệm cụ thể này, việc đào tạo sẽ có nguy cơ chỉ dừng lại ở mức lý thuyết.

Huynh đệ đoàn và Sứ vụ: Những Trải nghiệm Biến đổi

Huynh đệ đoàn đích thực không bao giờ khép kín nơi chính mình, nhưng tự nhiên mở ra cho sứ vụ. Các tu sĩ khẩn tạm cần được trao cơ hội dẫn thân vào những trải nghiệm cụ thể về loan báo Tin Mừng và phục vụ; qua đó, họ có thể

từng bước đảm nhận trách nhiệm thực sự.

Đặc biệt, cần chú trọng đến những cuộc gặp gỡ người nghèo và những người bên lề xã hội. Đây không phải là các hoạt động tự chọn, mà là những nơi chốn đặc biệt—nơi Tin Mừng trở nên hiện thực và là nơi con tim của người anh em được biến đổi. *Ratio* nhắc nhở chúng ta rằng các tu sĩ được mời gọi sống giữa người nghèo và chia sẻ kiếp sống của họ (x. RFF 25).

Để những trải nghiệm này thực sự mang tính đào tạo, chúng phải có thời lượng đủ dài. Một vài tuần là không đủ. Một người anh em cần có thời gian để đi vào một thực tại cụ thể, để học hỏi, vấp ngã, trưởng thành và từng bước đảm nhận trách nhiệm.

Về phương diện này, trải nghiệm thường được gọi là "Năm Phan sinh" đã cho thấy mang lại nhiều hoa trái tại nhiều vùng miền trong Dòng. Trải nghiệm này tạo điều kiện cho việc dẫn thân sâu sắc vào đời sống anh em và sứ vụ, giúp người tu sĩ chuyển từ chỗ chỉ quan sát đơn thuần sang việc tự đảm nhận trách nhiệm cá nhân. Những khoảng thời gian như thế cần được chuẩn bị kỹ lưỡng và, bất cứ khi nào có thể, nên được điều chỉnh cho phù hợp với nhu cầu và ơn riêng của từng người anh em. Những người phụ trách sứ vụ và loan báo Tin Mừng, cùng với các điều phối viên về Công lý, Hòa bình và Bảo vệ Sự vẹn toàn của Công trình Tạo dựng (JPIC), cũng nên tham gia vào quá trình chuẩn bị này. Chương trình của năm này phải được Tỉnh dòng (hoặc Đơn vị Dòng) phê chuẩn, và mỗi tu sĩ khẩn tạm nên được trao cho một người đồng hành thích hợp—người có thể nâng đỡ anh trong suốt trải nghiệm.

Vì thế, chúng tôi khuyến khích tất cả các Đơn vị trong Dòng chưa thực hiện điều này hãy nghiêm túc cân nhắc, qua một tiến trình phân định kỹ lưỡng, về việc đưa một năm trải nghiệm đời sống anh em và sứ vụ chuyên sâu hơn vào giai đoạn khẩn tạm. Vì nhiều tu sĩ khẩn tạm của chúng ta theo học chương trình học thuật tại các học viện ngoài Dòng Phanxicô, giai đoạn này cũng có thể bao gồm các khóa học về Phan sinh học (Lịch sử, Triết học, Thần học, Linh đạo và Tư tưởng Phan sinh) (x. RFF 210; RS 148), giúp các anh em đào sâu các chủ đề đã được giới thiệu lần đầu trong thời gian Tập viện.

Đào tạo Tri thức và Tính Thống nhất của Ơn gọi

Bên cạnh việc đào tạo qua trải nghiệm, một nền đào tạo tri thức vững chắc cũng quan trọng không kém. *Ratio* nhắc nhở chúng ta rằng học tập là một thành tố không thể tách rời của việc đào tạo (x. RFF 53), bởi vì nó giúp người tu sĩ đào sâu đức tin, đối thoại với thế giới đương đại và phục vụ người khác một cách hiệu quả hơn.

Đồng thời, cần chú ý đặc biệt đến việc chuẩn bị cho những anh em được gọi đến thừa tác vụ chức thánh, cũng như việc đào tạo các anh em tu sĩ cho những trách nhiệm và thừa tác vụ đặc thù của riêng họ. Dù vậy, điều cốt yếu là phải gìn giữ tính thống nhất căn bản của việc đào tạo.

Tất cả chúng ta đều là Anh Em Hèn Mọn. Tất cả chúng ta đều chia sẻ cùng một ơn gọi. Sự khác biệt về thừa tác vụ không bao giờ được trở thành sự phân chia về căn tính. Vì lý do này, cần duy trì một chương trình đào tạo chung, được bổ sung bằng sự đồng hành cá nhân có khả năng tôn trọng những ơn huệ và ơn gọi đặc thù của mỗi người anh em.

Về phương diện này, chúng tôi muốn nhắc lại những lời trong Văn kiện Kết thúc của Cuộc gặp gỡ Quốc tế các Anh em Tu sĩ, diễn ra tại Assisi năm 2025: *"Như một chuẩn mực trong toàn Dòng, tất cả các anh em khấn tạm sẽ học hỏi các môn Phan sinh học với nhau, trong thời gian đào tạo thừa tác vụ suốt cả năm, cũng như trong các chương trình mùa hè, các tuần học tập chuyên đề, hoặc qua các khóa học trực tuyến giữa các đơn vị liên kết. Điều này sẽ được thực hiện theo những cách thức và phương tiện phù hợp với bối cảnh của các đơn vị chúng ta trên khắp thế giới. Việc đào tạo này phải bao gồm căn tính Phan sinh, đời sống huynh đệ, ơn gọi của anh em tu sĩ và tu sĩ linh mục, cũng như việc loan báo Tin Mừng theo Ratio evangelizationis (Đường hướng Loan báo Tin Mừng) mới của chúng ta."*

Văn kiện này cũng khẳng định rằng cần phải *"làm sáng tỏ bản sắc và ơn gọi của người anh em tu sĩ trong truyền thống Phan sinh như một trong những diễn tả trung thực về tinh thần làm 'người anh em' trong tính hèn mọn, khiêm nhường và huynh đệ, giúp mọi anh em biết trân trọng những vai trò khác biệt của mình trong khi vẫn khẳng định sứ vụ chung, dù là anh em tu sĩ hay tu sĩ linh mục, đồng thời làm mới lại ơn gọi chung của chúng ta là cùng nhau sống theo Tin Mừng."*

Kết luận

Anh em thân mến, sứ vụ của anh em thật trân quý nhưng cũng đầy đòi hỏi. Việc đồng hành với các anh em trong giai đoạn này của đời sống họ đòi hỏi thời gian, sự kiên nhẫn, khả năng lắng nghe và sự phân định chân thành. Đôi khi, anh em sẽ được mời gọi làm cầu nối giữa các tu sĩ khấn tạm và các anh em khấn trọng trong huynh đệ đoàn của mình, và điều này đòi hỏi không ít sự khôn ngoan cùng tính sáng tạo.

Sẽ có những khoảnh khắc an ủi và những lúc khó khăn. Sẽ có những thời điểm tiến bộ rõ rệt và những lúc dường như chẳng có gì thay đổi. Không phải lúc nào anh em cũng thấy ngay được hoa trái từ công lao của mình.

Thế nhưng, chính trên hành trình này mà công trình của Thiên Chúa được thể

hiện. Anh em được mời gọi trung thành và khiêm tốn cộng tác với Chúa. Mỗi cử chỉ chăm sóc, mỗi lời động viên và từng khoảnh khắc chia sẻ trong tình anh em đều góp phần uốn nắn con tim của người em mình.

Đừng nản lòng. Chúa vẫn tiếp tục hoạt động, ngay cả khi hành động của Người vẫn kín đáo đối với mắt chúng ta. Anh em hãy luôn ở lại trong năng động Tin Mừng: cảm rễ trong tình anh em, được nâng đỡ bằng lời cầu nguyện và luôn rộng mở cho sứ vụ.

Việc sai các môn đệ đi nhắc nhở chúng ta rằng đời sống Phan sinh vừa là một đời sống được lãnh nhận, vừa là một đời sống được trao ban — được sống trong tình anh em và luôn hướng về sứ vụ.

Các tu sĩ khẩn tạm của chúng ta được mời gọi trưởng thành trong chính năng động ấy, để họ có thể trở thành những người anh em đích thực và những nhân chứng đáng tin cậy của Tin Mừng.

Thay mặt Tổng Phục vụ và Ban Tổng Cố vấn, chúng tôi xin dâng sứ vụ của anh em cùng hành trình của các em này cho sự chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria Vô Nhiễm và Cha Thánh Phanxicô Chí ái của chúng ta, nguyện xin các Ngài dạy chúng ta biết sống trong sự đơn sơ, vui tươi và trung thành.

Thân ái trong Tình Anh Em,

A handwritten signature in blue ink, reading "Br. Darko Tepert".

Br. Darko Tepert, OFM

Secretary General for Formation and Studies